

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobce: **V. M.**, zastoupen JUDr. Jaromírem Štůskem, LL.M., advokátem, se sídlem Sladovnická 21, Louny, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2015, č.j. MV-166465-3/SO-2014,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2015, č.j. MV-166465-3/SO-2014 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 8. 11. 2014, č.j. OAM-26734-15/DP-2012 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla podle ustanovení § 44a odst. 3 ve spojení s ustanovením § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. b) a § 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o

prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

- [2] Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, a to z toho důvodu, že důsledky tohoto rozhodnutí nejsou přiměřené důvodu pro zrušení dlouhodobého pobytu. Zdůraznil, že na území České republiky vede již dlouhou dobu rodinný život, spolu s ním zde pobývá několik let i jeho matka. Uvedl, že má citelně vybudovaný vztah k České republice a jeho odloučení v důsledku zamítnutí žádost by pro něj a jeho rodinu bylo nesnesitelné, když by mu dále v případě návratu na Ukrajinu hrozila neodvratná újma, neboť zde nemá žádné příbuzenstvo ani přátele a musel by narukovat a bojovat na frontě vzhledem k probíhajícím konfliktům. Z toho důvodu namítal, že důsledky rozhodnutí o zamítnutí žádosti nejsou přiměřené důvodu zamítnutí, zejména s ohledem na dopad do rodinného a soukromého života. Správní orgány tak dle názoru žalobce porušily ustanovení § 37 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.
- [3] Žalobce dále v podané žalobě uvedl, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 19. 8. 2014 bylo podmíněně upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, který mu byl uložen. Žalobce tak způsobem svého života prokázal, že dalšího výkonu tohoto trestu již není třeba, vede tedy již zcela řádný život.
- [4] Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil jednak žalobou napadené rozhodnutí, jednak rozhodnutí prvostupňové.
- [5] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. Žalovaný odkázal na napadené i na prvostupňové rozhodnutí, v němž se správní orgány dle jeho názoru dostatečně zabývaly přiměřeností rozhodnutí o neprodloužení platnosti žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu. Uvedl, že žalobce je dospělý, samostatný a na území České republiky podniká, což jeho samostatnost potvrzuje. Z toho důvodu ani skutečnost, že v České republice pobývá jeho matka, dle žalovaného neznamena, že by návrat žalobce do vlasti znamenal nepřiměřený zásah do jeho rodinného a soukromého života. Uvedl, že je ve veřejném zájmu České republiky, aby na jejím území pobývali jen cizinci, kteří dodržují právní normy České republiky. K námitce ohledně neodvratné újmy spočívající v nutnosti narukovat do armády, žalovaný uvedl, že vykonání vojenské služby je jednou z povinností občana státu a snahu se jí vyhnout nelze považovat za důvod, pro který by bylo rozhodnutí o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nepřiměřené.
- [6] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [7] Žalobce pobýval na území České republiky od roku 2006 na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání jako OSVČ, které mu bylo opakovaně prodlouženo, naposledy s platností do dne 26. 6. 2012. Dne 14. 5. 2012 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti tohoto povolení k pobytu.
- [8] V průběhu řízení bylo správním orgánem I. stupně z výpisu evidence Rejstříku trestů zjištěno, že žalobce byl trestním příkazem vydaným Obvodním soudem pro Prahu 2 dne 15. 11. 2013, č.j. 1 T 208/2013-28, odsouzen za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle ustanovení § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, k trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců s podmíněným odkladem na dobu 16

měsíců a k zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 16 měsíců. Trestní příkaz nabyt právní moci dne 21. 2. 2014.

- [9] Rozhodnutím ze dne 8. 11. 2014. č.j. OAM-26731-15/DP-2012, správní orgán I. stupně žádost žalobce zamítl podle ustanovení § 44a odst. 3 ve spojení s ustanovením § 35 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce nesplňuje podmínku trestní zachovalosti.
- [10] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že bylo prokázáno, že žalobce nesplňuje některou z podmínek pro prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, a to podmínku trestní zachovalosti podle ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
- [11] Správní orgán I. stupně dále v odůvodnění posoudil dopad rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání do soukromého a rodinného života žalobce. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že toto rozhodnutí nebude zásahem do rodinného života žalobce, neboť z informačního systému vyplývá, že na území České republiky spolu se žalobcem pobývá jen jeho matka paní L. M., nar. X, která na území pobývá na základě oprávnění k trvalému pobytu od 10. 1. 2007, a zamítnutím žádosti žalobce k prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebude její pobytové oprávnění dotčeno. Správní orgán I. stupně dále uvedl, že samotná délka pobytu v České republice neznamena nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života cizince, neboť cizinec je povinen se po celou dobu svého pobytu na území České republiky chovat v souladu s českým právním řádem a platnými zákony, které však v tomto případě porušil natolik zásadním způsobem, že byl pravomocně odsouzen nezávislým trestním soudem za spáchání úmyslného trestného činu. Správní orgán I. stupně rovněž konstatoval, že vydané rozhodnutí je v souladu s veřejným zájmem, když v takovém zájmu rozhodně není, aby na území České republiky měl uděleno povolení k dlouhodobému pobytu cizinec, který zde tak zásadně porušil její trestní zákon, a to způsobem, který se stále více rozmáhá a který má za následek množství dopravních nehod se všemi jejich negativními dopady, zejména se závažnými zdravotními a smrtelnými následky. Tento veřejný zájem je pak nadřazen na zájem jednotlivce. Uvedl, že žalobce porušil trestní zákon na základě svého vlastního rozhodnutí a musí tak nést důsledky svého protiprávního jednání, kterého se dopustil vědomě a úmyslně. Dále uvedl, že nezjistil žádné skutečnosti, které by znamenaly, že rozhodnutí nebude přiměřené uvedeným okolnostem. Správní orgán I. stupně tak závěrem shrnul, že rozhodnutí není nepřiměřené ve vztahu k důvodu zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, resp. nebude nepřiměřeně zasaženo do soukromého a rodinného života žalobce.
- [12] Dne 21. 11. 2014 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém uvedl obdobné námitky jako v podané žalobě.
- [13] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 9. 4. 2015, č.j. MV-166465-3/SO-2014, byla odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [14] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný k námitce nepřiměřenosti rozhodnutí spočívající v zásahu do rodinného a soukromého života žalobce uvedl, že se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně v tom, že prvostupňové rozhodnutí neznamena nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobce. Žalovaný se ztotožnil s tím, že správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce má sice na území České republiky

matku, ale sám je dospělý a samostatný, na což poukazuje i skutečnost, že zde podniká. Uvedl, že je ve veřejném zájmu České republiky, aby na jejím území pobývali jen cizinci, kteří dodržují platné právní normy České republiky.

- [15] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [16] Žalobce s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasil, žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [17] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [18] Podle ustanovení § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu přijímá a rozhoduje o ní ministerstvo. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně. Ustanovení § 47 odst. 2 se nevztahuje na oprávnění k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána.
- [19] Podle ustanovení § 35 odst. 3 téhož zákona dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).
- [20] Podle ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) téhož zákona ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.
- [21] Podle ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) téhož zákona dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže nesplňuje podmínku trestní záchovalosti (§ 174), za podmínky, že důsledky neudělení dlouhodobého víza budou přiměřené důvodu pro neudělení dlouhodobého víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto neudělení do soukromého a rodinného života cizince.
- [22] Podle ustanovení § 174 odst. 1 písm. a) téhož zákona se za trestně zachovalého pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu.
- [23] Žalobce v podané žalobě uvedl, že nevyvrací skutečnost, že u něj není dána trestní zachovalost, ale namítl, že důsledky zamítnutí žádosti o prodloužení doby povolení k dlouhodobému pobytu nejsou přiměřené důvodu pro zrušení dlouhodobého pobytu, když na území České republiky vede dlouhou dobu rodinný život, žije zde spolu s ním jeho matka a v případě návratu na Ukrajinu by mu hrozila neodvratná újma, neboť zde nemá žádné příbuzenstvo a musel by narukovat.

- [24] Soud k této námitce uvádí, že neshledal, že by důsledky zamítnutí žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byly nepřiměřené důvodu pro neudělení tohoto pobytového statusu, a to zejména s ohledem na dopady do soukromého a rodinného života žalobce. V daném případě je z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zřejmé, že se tyto zabývaly přiměřeností rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu dostatečně. Je nesporné, že žalobce je dospělý, samostatný a v době vydání rozhodnutí na území České republiky podnikal. Skutečnost, že na území České republiky žije i jeho matka, však nemůže představovat v případě návratu žalobce do vlasti nepřiměřený dopad do jeho soukromého a rodinného života, neboť tato na území České republiky pobývá na základě povolení k trvalému pobytu od 10. 1. 2007, přičemž zamítnutím žádosti žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu nebude její pobytové oprávnění nijak dotčeno. Rovněž ani skutečnost, že žalobce by musel v domovské zemi narukovat nelze hodnotit jako nepřiměřený důsledek napadeného rozhodnutí.
- [25] Soud se ztotožnil s názorem správních orgánů, že je ve veřejném zájmu České republiky, aby na jejím území pobývali jen cizinci, kteří dodržují právní normy České republiky. Cizinec (žalobce) má povinnost dodržovat český právní řád, avšak v daném případě byl žalobce odsouzen za úmyslný trestný čin, přičemž je nutné, aby žalobce nesl důsledky tohoto svého jednání, a to za situace, kdy ani soud ani správní orgány neshledaly, že by takové rozhodnutí bylo nepřiměřené zjištěným okolnostem. Soud tak dospěl k závěru, že napadeným rozhodnutím nebude nepřiměřeno zasaženo do soukromého a rodinného života žalobce.
- [26] K odkazu žalobce na usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 19. 8. 2014, kterým bylo upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, který mu byl uložen, soud uvádí, že v době vydání prvostupňového rozhodnutí, jakož i v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí, bylo toto usnesení již zaznamenáno v Rejstříku trestů, ze kterého správní orgány zjistily, že dne 19. 8. 2014 bylo upuštěno od výkonu trestu zákazu činnosti se zkušební dobou 9 měsíců, tj. do 19. 5. 2015. V době vydání rozhodování správního orgánu, tj. v době, ze které při posouzení skutkového a právního stavu, soud vychází, tak žalobce stále nesplňoval podmínku trestní zachovalosti podle ustanovení § 174 odst. 1 zákona o pobytu, neboť měl ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu.
- [27] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- [28] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. března 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu